

СВЕТЛИ КРУГОВИ НА РЕФЛЕКСИОНИ ИЛИ ПРОВИДНИ ПОВРШИНИ

С. БАХЧЕВАНЦИЕВ

Ако внимателно се загледаме околу ликот на светлосниот извор што се формира на прозорското стакло, ќе забелжиме дека во рамнината на стаклото светкаат густи испрекинати цртичиња, што концентрично се затвораат околу ликот на светлосниот извор. Појавата е подобро видлива на добро исчистено стакло со темна позадина.

Иста појава може да се набљудува и во случај кога свелоста поминува низ стаклото. И во овој случај светлите кругови пак се во рамнината на стаклото околу самиот светлосен извор. Услов за добро набљудавање е пак добро исчистено стакло и набљудателот да се најдува во темница, т. е. стаклото да е осветлено само од страна на светлосниот извор.

На сликата 1 донесуваме фотографија на описаната појава во рефлектирана светлост. На сликата 2, сликана е истата појава кога положајот на ликот на светлосниот извор е прекријан во рамнината на стаклото. Оштрината на апаратот е регулирана на овој екран, па оваа слика покажува дека светлите кругови се формираат на површината на стклото.

Описаната појава може да се набљудува на каква и да било рефлексиона или провидна површина, ако се задоволени сите услови за кои ќе стане збор и подолу. Колку што ни е познато од достапната литература, оваа појава овде е за прв пат описана. По наше мислење спаѓа во иста група со појавата позната под името „*светли кругови во гранките на дрвјата*“, која е описана за прв пат од Fokker¹), а потоа од Neuberger²) и Minnaert³).

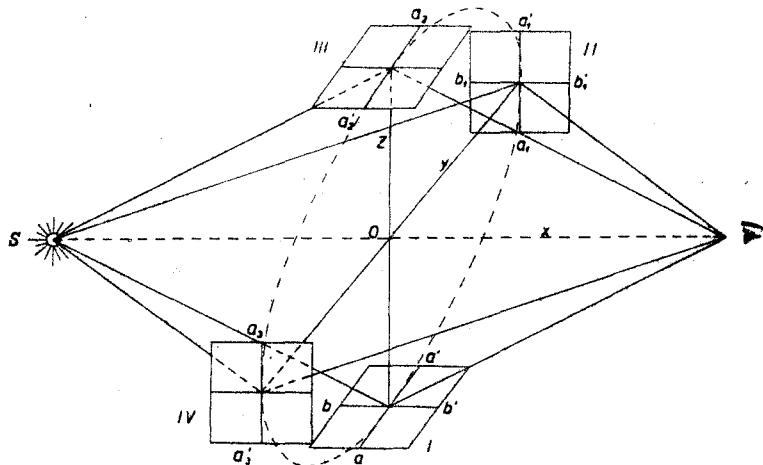
Појавата „светли кругови во гранките на дрвјата“ се состои во следното. Ако зад дрвјата се најдува светлосен извор, што може да биде уличната светлка, месечината во јасна ноќ или сонцето, светлосните зраци се рефлектираат од гранките така, што чинат долгунави светли црти концентрично распоредени околу светлосниот извор. Оваа појава може најдобро да се набљудува на оголените гранки на дрвјата по дожд или во магливо време кога е особено убава па го привлекува вниманието на минувачот.

¹) Fokker, *Physica*, 2, 238, 1922.

²) Neuberger, *Meteor. Zs.*, 55, 68 1938.

³) Minnaert, *Цвет и свет в природе*, (Москва, 1959), стр. 59 — 60

Постанакот на светлите кругови во гранките на дрвјата се објаснува на следниов начин. Нека во S (слика 3) се најдува светлосниот извор, а во рамнината yOz нека лежат различно ориентирани гранки на дрвото што набљудателот го гледа од која било точка на оската x . Да изабереме еден

Сл. 3

површински елемент I нормален на рамнината yOz во кој исто така имаме различно ориентирани гранки. Од нив во правецот на окото на набљудателот се рефлектира светлост, па тие светкаат. Гранките што се ориентирани во правецот $b b'$ (нормален на yOz ги гледаме перспективно скратени, а оние што лежат во правец $a a'$ (нормален на спојницата со O) за набљудателот светкаат со целата своја должина. Гранките пак што лежат нормално или косо на елементот I (при претпоставка тој да е доста мал) воопшто не рефектираат светлост во правецот на окото, зашто го прекриваат изворот и немаат осветлена страна свртена кон окото на набљудателот. Описанот начин на рефлексија важи за сите елементи на гранките кои лежат концетрично на правата што го спојува светлосниот извор со окото на набљудателот. Така на пример од елементот II во правецот на окото со целата своја должина рефектираат светлост само гранките во правецот $a_1 a_1'$, а скратени изгледаат оние кои се во правецот $b_1 b_1'$. Ова важи за кој бил елемент на гранките што е нормален на рамнината yOz , па како резултат на рефлексијата ќе бидат потенцирани само светлите рефлаксиони црти од гранките што лежат во правците $a a'$, $a_1 a_1'$ и т. н., т. е. оние што се затвораат концетрично на спојницата од светлосниот извор до окото. Ова важи за кое било растојание по оваа спојница. Затоа светлосниот извор во рамнината на дрвото е опкружен со испектинати светли црти кои концетрично се затвораат околу положајот на светлосниот извор. Појавата не се губи, ниту пак знатно не се променува ако набљудателот се приближува или оддалечува од светлосниот извор.

Појавата на светли кругови околу ликот на светлосниот извор на рефлексиони површини, или околу самиот извор на провидни површини, може да се објасни на веќе описанниот начин. Рольата на гранките на кои настанува рефлексија во правец на окото овде ја играат елементарните гребнатини што секогаш ги има на површината на употребуваните прозорски стакла; овие се произволно ориентирани во рамнината на стаклото. Во правецот на окото со целата своја должина рефлектираат светлост само оние гребнатини кои конкретично се затвораат околу спојницата ликот на изворот (извор)-окото. Оние што се поинаку ориентирани не рефлектираат светлост во правецот на окото, зашто законот на рефлексија при одредена геометрија на набљудување важи само за една нивна точка.

Дека концентричните кругови во прозорските стакла или други рефлексиони или провидни површини се создаваат на елементарните гребнатини што настанале по различни причини, можеме да се увериме со тоа што појавата не може да се набљудува на ново фабричко стакло, кое набљудувано под микроскоп покажува дека нема гребнатини. Дека елементарните гребнатини се основен услов за постоење на појавата на светли кругови, сведочи и фактот што ваков ефект неможе да се набљудува на мирната површина на вода и покрај тоа што се исполнети сите други услови за добро набљудување на појавата.

Скопје, Физички институт,
јуни, 1961 год.

S. Bahčevandžiev

LIGHT CIRCLES ON REFLECTIVE OR TRANSPARENT SURFACE

Summary

The following apperance has been described and explained. Around the light source image being formed on a window glass or a similar reflective surface in the lever of that surface, gleam dense broken lines, concentrically closing around the straight line connecting the eye of the watcher with the image of the source. This apperance could also be watched in a transmission light. Photos of the appearance have been shown on Figures 1 and 2.

To our oppinion, this apperance belongs to the same group as the apperance known under the name „light circles among the boughs of a tree“, already described ¹⁾, ²⁾, ³⁾.

The apperance of light circles on reflective or transparent surfaces comes as a result of reflection of light in direction towards the eye of the elemental arbitrary orientated scratches existing on each employed reflective surface. In

direction towards the eye light is being reflected only by those scratches that concentrically close around the straight line connecting the eye with the light source or its image. Differently orientated scratches do not reflect light towards the eye, because the law of reflection for the prescribed geometry of watching refers only to one of their points.

That the elemental scratches are basic condition of forming the appearance, is evidenced by the fact that it cannot be watched on extremely smooth surfaces, one of which is the smooth surface of the water.

Skopje, Fisical Institute

June, 1961.